

International Journal of Languages' Education and Teaching
Volume 8, Issue 3, September 2020, p. 187-199

Received	Reviewed	Published	Doi Number
05.08.2020	23.09.2020	30.09.2020	10.29228/ijlet.45595

Analysis of Translation of Maupassant's Short Story "La Parure" into Turkish in terms of Translation Theories and Procedures

Perihan YALÇIN¹ & Esra ATMACA²

ABSTRACT

It is widely accepted that literary translation is a multidimensional activity. Translation of short stories seems to be widely preferred by several translators considering that it is easy because of its length. Contrary to this popular opinion, rather than short stories' length, the existence of intensified and purified language differentiates short stories from novels. In the literary field, short stories are more similar to poems than prose. Short story is a literary genre that bears the traces of every person's life and aims to teach lessons about everyday life. Keeping this in mind, three different translations of Guy de Maupassant's short story "La Parure" into Turkish by different translators in different years will be analyzed. We aim to analyze these translations based on the translation strategies and procedures within the framework of Gideon Toury's Target-Oriented Translation Theory.

Key Words: Guy de Maupassant, Short story, La Parure, Translation strategies, Target-oriented translation theory.

Çeviri Stratejileri ve İşlemleri Açısından Maupassant'ın "La Parure" Öyküsünün Türkçeye Çevirilerinin İncelenmesi

ÖZET

Yazın çevirisinin çok boyutlu bir etkinlik olduğu düşüncesi genel olarak kabul görmektedir. Öykü çevirisi, kısa olmasının getirdiği bir kolaylıkla birçok çevirmenin en çok tercih ettiği bir etkinlik görünümündedir. Bu genel kabullerin tersine, kısa öyküyü romandan ayıran özelliğin uzunluk kısıllıktan daha çok, yoğunlaştırılmış ve artırılmış bir dilin varlığıdır. Edebiyat alanında öykü, düzyazıdan daha çok şiire yakındır. Öykü, her bireyin yaşamından izler taşıyan ve yaşamdaki olaylara dair ders vermeyi amaçlayan edebi türler arasında yer alır. Bu düşünceden hareketle, bu çalışmada Guy de Maupassant'ın "La Parure" adlı öyküsünün farklı yıllarda, farklı çevirmenler tarafından Türkçeye çevrilmiş üç ayrı çevirisi incelenecektir. Çalışmamızda ele alacağımız bu çevirileri Gideon Toury'nin Erek Odaklı Çeviri Kuramı çerçevesinde çeviri stratejileri ve işlemleri açısından incelemeyi amaçlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Guy de Maupassant, Kısa öykü, Gerdanlık, Çeviri Stratejileri, Erek Odaklı Çeviri Kuramı.

¹ Prof. Dr., Gazi Üniversitesi, perihan@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3831-7508.

² Öğr. Gör., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, esra.atmaca@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0415-343X

Giriş

Guy de Maupassant, XIX. yüzyıl Fransız edebiyatında natüralizm akımını benimseyen ve özellikle öyküleriyle önemli bir yer edinmiş olan bir yazardır. Realizm akımının büyük öncüsü Gustave Flaubert'in etkisinde verdiği eserlerle döneminin en önemli öykü yazarlarından olmayı başarmıştır. Maupassant'ın hikâyelerinde toplumun her sınıfından karakterler bulunmaktadır. Fransa'nın Normandiya bölgesinde doğduğu için oradaki köylüleri, Parisli burjuvaları, mal mülk sahiplerini veya memurları öykülerine karakter olarak seçmiştir. "Maupassant "olmak" isteneni değil, "olmamak" isteneni anlatır, -bir başkası "olmak isteneni de başarılı bir şekilde öyküleştirebilir- kötümser bir bakış açısı vardır".(Uçan, 2002: 203).Fransa'nın savaşta olduğu bir dönemde yaşadığı için dünya görüşü kötümser olan Maupassant'ın hikâyelerinin anlatım tekniği kişisel yaşamından birçok iz taşır ve eserleri birer "otobiyografi" niteliğindedir.

"Gerdanlık" bir olay öyküsüdür. " Öyküde olaylar zinciri, kişi, zaman ve yer ögesine bağlıdır. Olaylar serim, düğüm, çözüm sırasına uygun, zamana göre mantıklı bir sıralamayla anlatılmıştır." (Ünsal, 2017: 248). Olay öyküleri, adı üzerinde yaşanmışlıkları yansıtan edebi eserlerdir. Her yaşanan olayda kişi, yer, zaman olguları öyküleri meydana getiren vazgeçilmez öğeler arasında yer almaktadır. " Kısa öykü türünün ustalarından olan Maupassant, öyküleri dilimize en çok çevrilen yazarların da başında gelir. Hemen hemen bütün öyküleri dilimize çevrilmiş olan yazarın öykücülüğünün temelinde, Realist/Natüralist çizgide gelişen gözlemci yeteneğinin büyük etkisi vardır" (Büyüksalan, 2003: 303). Yazarın yaşanan olayları öykülerinde realist bir bakış açısı ile anlatması, farklı toplumlara, kültürlere, yaşam tarzlarına eserlerinde yer vermesi farklı dillerde çeviri ürünlerinin sayısının artmasına katkıda bulunmuştur.

Gerdanlık öyküsü, 1884'te Paris'te geçmektedir. Hikâyenin başkahramanı Mathilde zengin bir yaşam sürmesine rağmen mütevazı bir ailenin kızı ve kocası ise onu mutlu etmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan bir memurdur. Bay Loisel'in çalıştığı bakanlık tarafından düzenlenen lüks bir baloya davet edilirler. Mathilde yeni bir elbise ve mücevher takmadan gidemeyeceğinden şikâyet eder. Kocası elbiseyi alabileceğini fakat gerdanlığı de varlıklı arkadaşı Bayan Forestier'den ödünç almasını söyler. Böylelikle Mathilde hayallerinin balosuna katılır. Arkadaşından ödünç aldığı gerdanlığı partinin sonunda kaybettiğini farkederek. Çift kolyeyi bulmak için çok mücadele eder fakat bulamaz. Birbirleriyle aynı görünen bir parça ile değiştirmek zorunda kalırlar. Loisel ve Mathilde, on yıl boyunca yoksulluk içinde yaşar. Sonra Mathilde, Champs-Élysées'de Jeanne ile karşılaşır ve ona kolyeyi başka benzer bir kolye ile değiştirdiğini ve bunun bedelini ödemek için de bunca yıl yoksulluk çektiğini itiraf eder. Arkadaşı Jeanne ise ona zaten o gerdanlığın sahte olduğunu söyler. Hikâye dürüstlüğüne ne kadar gerekli bir erdem olduğunu göstermektedir; Mathilde arkadaşına gerçeği söylemiş olsaydı, kolyeyi kolayca değiştirebilecek ve bu kadar sene yoksulluk çekmeyecekti. Öykünün özetinden anlaşılacağı gibi, Maupassant her sınıftan okura seslenerek onların sosyal yaşamdaki tavırlarını, bilinçaltlarına dokunarak sorgulatmaktadır. Zaman geçtikçe yaşam koşulları, yaşayış biçimleri ve insan ilişkileri değişmiş olsa da insanların kendilerine ve başkalarına bakış açıları hiç değişmediği için öyküler hep taze kalmaktadır.

" Öykü türünün kısalığı nedeniyle, öykücü kişiler ve onların içinde yer aldığı uzamı ekonomik kullanmak zorundadır. Bu yer darlığı, öykücüyü az yerde çok şey anlatmak -biçim ve içeriği dengelemek- ve kişilerini özenle seçmek zorunda bırakır" (Kızılçim,2008: 219). Bu nedenle çalışmamızda kaynak metin olarak Guy de Maupassant'ın "Contes du jour et de la nuit" adlı eserinden seçilen Gerdanlık öyküsünün uygun olacağı olduğu düşüncesinden hareketle bu eser

üzerinde çalışılmıştır. Çeviri metinlerinden alınan örnekler özgün metinle karşılaştırılarak çevirmenlerin kullandığı stratejiler çözümlenmiştir.

Çeviri 1: 1998 yılında Epsilon Yayınevinden çıkan Mehmet Harmancı'nın çevirdiği eser: Gerdanlık ve diğer öyküler- Guy de Maupassant.

Çeviri 2: 1970 yılında İnkılap ve Aka yayınevi tarafından basılan Ferid Namık Hansoy'un çevirdiği eser: ""Gerdanlık - Seçilmiş Hikayeler Guy de Maupassant.

Çeviri 3: 2005 yılında Bordo-Siyah klasik yayınların çıkarttığı ve Serdar Rifat Kırkoğlu'nun çevirdiği eser: "Gerdanlık" Madam Tellier'in evi.

Çalışmamızda yer verdiğimiz çeviri metinleri yukarıda maddeler halinde sıraladığımız eserlerdir. Bu metinlerden alınan örnekler özgün metindeki halleri ile karşılaştırılarak Toury'nin Erek Odaklı Çeviri Kuramı çerçevesinde incelenmiştir. Ayrıca çevirmenlerin kullandığı çeviri stratejileriyle ilgili yorumlar eklenmiştir. Araştırmamızın teori bölümünü oluşturacak olan kuramsal çerçeve başlığında, Toury'nin Erek Odaklı Kuramından ve çeviri stratejilerinden bahsedilecektir.

Kuramsal Çerçeve

20. yüzyıl çağdaş çeviri yaklaşımlarının ortaya çıkmaya başladığı bir dönem olarak kabul edilmektedir. Araştırmacılar artık kaynak metnin erek metnin oluşturulmasında değişikliğe uğrayabileceği konusu üzerine tartışmaya başlamışlardır. Çeviriyi erek kültürdeki karşılığı çerçevesinde dikkate alan kuramlar arasında Skopos kuramı, çoğuldizge kuramı ve betimleyici çeviribilim çalışmalarına örnek gösterilebilmektedir.

Gideon Toury 1980 yılında "Bir Çeviri Kuramı Peşinde"(In Search of a Theory of Translation) ve 1995 yılında "Betimleyici Çeviri Araştırmaları" adlı iki eseri ile çeviri alanına farklı yenilikler getirmiştir. Bu kuramın en belirgin özelliği hedef (erek) odaklı olmasıdır. Betimleyici yaklaşım veya erek kültürde çeviri olarak da bilinen bu kurama göre "çeviriler kültürel bir gerçektir ve bir erek kültürün tarihsel nesnesi olarak kabul edilmektedir" (Stolze, 2013:184). Çeviriler erek kültür tarafından gerçekleştirilmektedir. Başlangıçtaki erek kültür zaman zaman yeni bir kaynak kültür olarak karşımıza çıkmaktadır. Toury'e göre "betimleyici çeviri araştırmaları yöntemi üç aşamadan oluşur (Toury, 1995, ss.36-39; Munday, 2001, s.112, aktaran Gürçağlar, 2011, s.135):

1. Öncelikle çeviri metnin erek kültür dizgesi içindeki konumu belirlenir, metne verilen önem ya da erek kültür tarafından ne derece kabul gördüğü incelenir.
2. Kaynak ve erek metinler karşılaştırılarak deyiş kaymaları saptanır, her iki metinden seçilecek ikili metin birimleri arasındaki ilişkiler betimlenir ve altta yatan çeviri kavramına ilişkin genellemeye varmaya çalışılır.
3. Gelecekte çeviri yaparken alınan kararlarda yararlanılabilecek sonuçlara varılır" (akt. Zeytinkaya, 2016: 37).

Mehmet Rifat'ın da ifade ettiği gibi, "Çeviri erek metnin içinde yer aldığı kültüre yönelik bir çaba olup erek kültürde anlam kazanır. Çeviri erek kültür için yapılıp ve süreci erek kültür başlatır." (2004:199). Toury'e göre çeviri eyleminin gerçekleşmesi için hem çeviri sürecinin hem de çeviri ürününün ele alınması gerekmektedir. Bu düşünceden hareketle Toury, çeviri normlarını iki ana başlıkta incelemektedir. Süreç öncesi normlar (hangi dil, hangi yazar, hangi metin) ve çeviri süreci normları (çeviri yaparken alınan kararlar) söz konusu kuramın ilkeleri arasında yer alır. "Bir başka deyişle,

çeviri süreçlerini, çevirilerin erek ekindeki işlevinin belirlediğine dikkat çekerek, zihinde geçen çeviri süreçlerinin ancak görgül verilerden yola çıkarak saptanabileceğini belirtmek istemiştir". (Yazıcı, 2005:130). Toury'nin uygulamalardaki kuralları belirlerken, çevirinin erek odaklı işlevine öncelik vermesi çeviri alanına yararlı bilgiler kazandırmıştır."Toury'e göre erek-kaynak metin karşılaştırması sırasında odaklanılması gereken konu iki metin arasında eşdeğerlik kurulup kurulmadığı sorusu değil, zaten çevirinin doğası gereği var olan eşdeğerliğin derecesinin ve türünün saptanmasıdır". (Toury,1980:47 akt.Gürçağlar 2011: 135). Eşdeğerliğin belirlenmesi ile ilgili çalışmanın temelini normlar oluşturmaktadır.

Söz konusu olan çeviri kuramında Toury'nin önemseydiği "kabul edilebilirlik" ve "yeterlik" kavramları çeviri çalışmalarına katkı sağlamıştır. "Yeterlik" kaynak metne sadakat, "kabul edilebilirlik" ise hedef dilin ilke ve kurallarına uygunluk anlamına gelmektedir, yani çeviri, kaynak metnin normlarına yakınsa "yeterli çeviri" olarak, hedef dilin normlarına yakınsa " kabul edilebilir" çeviri olarak ifade edilmektedir" (Yalçın, 2015:61). Buna ek olarak bu kuram çeviri normlarını "Süreç-öncesi çeviri normları" ve "Çeviri süreci normları" olmak üzere iki başlıkta incelemektedir. Süreç-öncesi çeviri normları, isminden de anlaşıldığı gibi çevirmenin çeviri öncesinde yaptığı planı kapsar. Bu plan çerçevesinde çevirmen hangi metni hangi dile çevireceği konusunda bir karara varmaktadır. "Çeviri süreci normları ise dil malzemesinin metin içinde nasıl dağıtılacağı -matriks normlar- ve çeviride dilin nasıl kullanılacağı -metin-içi normlar- konusunda alınan kararları kapsar" (Ece, 2007:53).

Araştırmamızın kuramsal çerçevesini oluşturan diğer bir konu çevirmenler tarafından kullanılan stratejilerdir. Çözümleme sırasında, bu çalışmada Toury'nin Erek Odaklı yaklaşımını temel olarak çevirmenler tarafından kullanılan çeviri stratejileri yorumlanmıştır. Yapılan bu işlem, çalışmamızın bu bölümünde, çeviri stratejisi konusuna açıklık getirmeyi gerekli kılmıştır. Çeviri Stratejisi, "Çevirmenlerin bir metni seçerken ve çevirirken o metne yaklaşımları ve aktarım sırasında benimsedikleri birtakım yöntemler çeviri stratejilerini oluşturur" ve "çevirmen ile ortaya çıkardığı çeviri metin arasındaki ilişkinin niteliği strateji kavramıyla açıklanabilir"(Gürçağlar, 2014, s. 38). Çeviri stratejileri ile ilgili en ayrıntılı sınıflandırma Mona Baker(1992) tarafından geliştirilmiştir (Yalçın, 2015:100). Genel çeviri stratejileri 17 farklı türde şu şekilde incelenmiştir: Yabancılaştırma Yoluyla Çeviri, Öykünme Yoluyla Çeviri, Yerlileştirme/Yerelleştirme Yoluyla Çeviri, Kültürel Ödünçleme, Telafi (İkame) Yoluyla Çeviri, Özelleştirme Yoluyla Çeviri (Alt Anlamlı Çeviri), Genelleştirme Yoluyla Çeviri (Üst Anlamlı Çeviri), Açıklama Yoluyla Çeviri, Ekleme Yoluyla Çeviri (Genişletme), Çıkarma Yoluyla Çeviri (Daraltma), Çıkarım Yoluyla Çeviri, Yer Değiştirme Yoluyla Çeviri, Uyarılma Yoluyla Çeviri, Standartlaştırma Yoluyla Çeviri Perspektif Kaydırma Yoluyla Çeviri (Değiştirme), İletişimsel Çeviri, Birebir Çeviri. Bu strateji türlerinden incelediğimiz çevirilerde en çok karşılaşılanları, farklı kaynaklardan edindiğimiz açıklamalar yoluyla aşağıdaki gibi ifade edilmiştir.

Yazıcı'ya (2007, s. 38) göre "**yabancılaştırma** çevirmenin yabancı kültürü tanıtmak amacıyla erek dilin olanaklarının elverdiği ölçüde kaynak kutba yakın çeviri stratejisi kullanmasıyla ilgili karara dayalı çeviri işlemi olarak değerlendirilebilir". **Öykünme**, "hedef metinde tamamen yabancılaştırma yoluna gitmeden, hedef dilin sözcüklerinden oluşan ve söz dizimine uyan sözcükleri metne yerleştirerek kısa süreli yabancılığın metne dâhil edilmesidir. Bu ifadeler 'yerli' olarak nitelendirilemez". Bu türden bir sözcüğün hedef dilin söz varlığına dâhil olabilmesi için belli bir süreye ihtiyaç vardır. Süreç içerisinde 'kullanım sıklığı ve toplumun benimsemesine bağlı olarak ya hedef dile yerleşir veya terk edilir'. (Yalçın, 2015, s. 103). "**Yerlileştirme**, yabancılaştırmanın diğer ucunda yer alan bir çeviri işlemidir. Dickins'a (2002) göre, yerlileştirme hedef metinde yapılan bir tür "kültür nakli"dir. Kültür nakli, hedef dilin yerli kültürel öğesinin kaynak metin ortamına dâhil edilmesidir. Çevirmen çeviri işlemi sırasında

yabancı olanı vermekten kaçınır” (akt. Yalçın, 2015 s. 104). Çeviride **ekleme** çevirmenin erek dil ve kültürün gereksinimlerine ve işverenin isteğine dayalı olarak çeviriyi açımlayarak veya ek bilgi vererek genişletmesi işlemi, yani bir nevî açıklama işlemidir” (Yazıcı, 2007, s. 39). **Çıkarma**, çevirmenin kaynak dilde geçen bir sözcüğe veya ifadeye hedef dilde yer vermemesi yani onu çıkarması işlemidir” (Yalçın, 2015, s. 110, 111). **Uyarılama**, “Kaynak metni hedef kültürün özelliklerini göz önünde bulundurarak çevirme; kimi durumda yeniden yazma olarak da tanımlanabilir” (Yazıcı, 2007, s. 36). “Uyarlamaya bölgesel ve zaman farklılıklarını ortadan kaldırmak için başvurulabilir. Özellikle, haber çevirilerinde uyarlamaya başvurulmaktadır. Örneğin, Fransız fıkrasını Karadeniz fıkrasına uyarlamak” gibi (Yalçın, 2015, s. 112). **Standartlaştırma** yoluyla çeviri yöntemi toplumsal, yöresel ve zaman farklılıklarını göz önünde bulundurmaksızın ölçülü, dilbilgisel kurallara sadık yani standart bir dil kullanarak yapılan çeviri yöntemidir. Uyarlamanın tam tersi olan bir yöntem gibi görülebilir” (Yalçın, 2015, s. 112).

Bu bilgiler ışığında, çalışmamızda, Maupassant’ın Gerdanlık adlı öyküsü, söz konusu olan kuram bağlamında somut örnekler verilerek çevirinin “yeterlilik” kutbuna mı yoksa “kabul edilebilirlik” kutbuna mı daha yakın olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca çevirmenler tarafından kullanılan stratejiler ve çeviri işlemleri üzerinde durulmuştur. Örnekleri çözümlene ve yorumlama çalışmalarından sonra, normalsal süreçlerle ilgili görüşler paylaşılmıştır.

Çözümleme

Araştırmamızın çözümleme bölümünde, kaynak metinde, çeviri stratejileri ve işlemleri bağlamında bulduğumuz örnek cümleleri tablolar halinde hazırlayıp yorumlamayı amaçlıyoruz. Çeviri incelemesi kelime, kelime kalıpları ve cümlecik bazında olacaktır. Söz konusu üç çeviriden Ç2, 1970 yılında yayınlanırken Ç1, 1998 ve Ç3, 2005 yıllarında yayınlanmıştır. Toury’nin belirttiği normalsal süreçlere değinecek olursak, Ç1 ve Ç2’de çevirmenin bir önsözü bulunmamaktadır. Ç3’te ise, çevirmen öncelikle kitabın yazarı Maupassant ile ilgili genel bilgileri veriyor ve yazarın öykülerinden yapmış olduğu seçimlerin kişisel bir seçiş beğenisi olduğunu belirtiyor. Çevirmen kitaba ayrıca Maupassant’ı tanıyan kişilerin tanıklıklarını içeren “Belgeler” bölümünü ekliyor. Bunun yanı sıra, yazarın yaşamı ve yapıtlarının yazılış yıllarını içeren kronolojik bir tabloya yer veriliyor. Bir de söz konusu yazarın daha önce Türkçe’ye çevrilmiş yapıtlarına ilişkin bir kaynakça yer alıyor. Bu bilgiler ışığında, Toury’nin belirttiği normalsal süreçlerle karşılaşmak Ç3’te mümkün olmuştur.

KM	Elle n’avait pas de dot, pas d’espérances, aucun moyen d’être connue, comprise, aimée, épousée par un homme riche et distingué (s.63)
Ç1	Drahoması yoktu, umudu yoktu, zengin ya da seçkin bir erkek tarafından tanınma, anlaşılma, sevilme ve onunla evlenme olanağı yoktu (s.103)
Ç2	Drahoması yoktu; zengin ve mevki sahibi bir erkek tarafından tanınması, anlaşılması, sevilmesi ve hayat arkadaşlığına kabul edilmesi hiçbir imkânı olmaması dolayısıyla, ümidi de yoktu(s.109)
Ç3	Ne drahoması, ne de beklentisi olduğundan, kendisini anlayacak, sevecek ve evlenecek varlığı ve seçkin bir adamla karşılaşma umudu da yoktu (s.139)

Çalışmamızın konusu olan üç farklı çeviriyi de ele aldığımızda ilk sayfanın ilk paragrafındaki Drahoma kelimesi gözümüze çarpmaktadır. Yahudilerde gelin tarafının damada götürdüğü mal veya para anlamına gelen bu kelimeyi çevirirken, çevirmenlerin üçü de yabancılaştırma stratejisi ya da

ödünç alma stratejisini kullanmıştır. Fakat erek okur dil ve kültürüne yakın olarak "çeyiz" şeklinde çevrilmiş olsaydı yerileştirme stratejisini kullandıklarını söyleyebilecektik. Eğer Toury'nin erek odaklı kuramına göre değerlendirdiğimizde "drahoma" ile çevrilenler kaynak metin kutbuna yakınlığından dolayı "yeterli" çeviri olarak yorumlayabiliriz "Çeyiz" şeklindeki çevrilmiş olsaydı erek metne yakınlığından dolayı "kabul edilebilir" çeviri şeklinde yorumlayabilecektik. Bunun yanı sıra, Ç3'te "ne drahoması ne de beklentisi" diyerek, çevirmen kaynak metinde sanki "ni...ni" kalıbı kullanılmış izlenimi vererek ekleme stratejisine başvurmuştur. "Riche" sözcüğü Ç1 ve Ç2'de zengin olarak çevrilirken standartlaştırma stratejisine Ç3'de "varlıklı" olarak çevrilerek uyarlama stratejisine başvurulmuştur. Buna benzer olarak "distingué" sözcüğü ise Ç2'de "mevki sahibi" olarak çevrilerek uyarlama yapılmış, fakat Ç1 ve Ç3'te "seçkin" olarak çevrilerek standartlaştırma yapılmıştır. Ç2, ilk anlamı "evlenmek" olan "épouser" sözcüğünü, "hayat arkadaşlığına kabul edilmek" olarak çevirdiği için uyarlama ve ekleme stratejisinden yararlanmış.

KM	La vue de la petite Bretonne qui faisait son humble ménage éveillait en elle des regrets désolés et des rêves éperdus (s.64)
Ç1	Bu alçak gönüllü evi mümkün kılan o ufak tefek Brötanyalı, kendisinde hüznü pişmanlıklar ve çılgıncasına hayaller uyandırıyor (s.103).
Ç2	Mütevazi aile yuvasını tanzim ederken, bütün bu haller onda derin tahassürler ve çılgınca hayaller husule getiriyordu (s.109)
Ç3	Evin her işine koşturan ufak tefek Breton ev hizmetçisini görmek onda doyurulmamış istekler, çılgınca özlemler uyandırıyor (s.140)

Fransa'nın kuzey batısında yaşayan halk anlamında kullanılan "breton" sözcüğü Ç1'de "Brötanyalı" olarak çevrilirken öykünme stratejisinden yararlanmış. Ç2'de bu sözcüğe hiç yer verilmediği için burada eksiltme veya çıkarma işlemi yapıldığını söyleyebiliriz. Ç3 ise bu sözcüğün kaynak dildeki kullanımını direk aldığı için yabancılaştırma veya ödünç alma stratejisinden bahsedebiliriz. Ç2'de dikkatimizi çeken "tanzim ederken", "derin tahassürler" "husule" gibi kullanımlar yerileştirme işlemi hatırlatmaktadır. Ç1 ve Ç2'de "humble" kelimesinin mütevazı ve alçak gönüllü olarak çevrildiğini gördüğümüzde uyarlama ve standartlaştırma yoluna başvurulduğunu görüyoruz. Fakat Ç3'te bu kelimenin kullanılmaması çıkarma işleminin uygulandığını gösteriyor. Bu kapsamda, Ç1 ve Ç3 kaynak dizgeye yakın olduğu için kabul edilebilirlik; Ç2 erek dizgeye yakın olduğu için yeterlilik ilkesine uygundur.

KM	... avec un sourire de sphinx (s.65)
Ç1	... bir sfenks gülümsemesiyle (s.104)
Ç2	... bir Sfenks gülümsemesi ile (s.109)
Ç3	...bilmecemsi gülümsemeler (s.140)

Yunan mitolojisinde, geçen yolculara birtakım bilmeceler sorarak bilmeyenleri yuttuğuna inanılan mitolojik canavar anlamında kullanılan Ç1 ve Ç2'deki "sfenks" sözcüğünde öykünme stratejisine başvurulmuştur. Ç3 ise "bilmecemsi" diyerek hem yerileştirme hem de uyarlama yolunu tercih etmiştir. Bunun yanı sıra, Ç3'te "avec" sözcüğüne yer verilmeyerek çıkarma işleminden yararlandığını gözlemliyoruz. Ç1 ve Ç2 kaynak metne uygun olarak çevrildiği için yeterlilik ilkesine, Ç3 ise erek metne uygun olduğundan kabul edilebilirlik ilkesine uygundur.

KM	« Ah ! le bon pot-au-feu ! Je ne sais rien de meilleur que cela... » (s.64)
Ç1	“Oh, yaşasın! Haşlama. Bundan daha nefis yemek olamaz!” (s.104)
Ç2	“ Ne güzel bir haşlama! Bundan daha enfes bir yemek bilmiyorum”(s.109)
Ç3	“Aa ne güzel, en sevdiğim çorba <i>Pot-au-feu</i> varmış!” (s.140)

Ç3'te çevirmen“ pot-au-feu” kelimesini olduğu gibi kullanarak yabancılaştırma stratejisine başvurmuştur. Aynı sözcüğü Ç1 ve Ç2 “haşlama” olarak çevirirken yerileştirme işleminden yararlanmıştır. Ç3'te çevirmenin kullandığı “çorba” kelimesini ekleme stratejisine örnek gösterebiliriz. “Je ne sais rien” kalıbı sadece Ç2'de birebir çevrilmiştir. Ç1 birebir çeviri yapmamış ve ifadeyi değiştirerek çevirmiştir. Ç3 ise buna yer vermediği için çıkarma işlemi yaptıklarından söz edebiliriz. Fransızca'da “meilleur que ” yapısı iki şey arasında karşılaştırma yaparken kullanılmaktadır. Ç1 ve Ç2 bu yapıyı erek dile “bundan daha” olarak çevirdiği için standart bir çeviriden söz edebiliriz. Diğer yandan Ç3'te böyle bir kullanıma yer verilmediği için yorumlama veya çıkarma işleminden yararlandığını gözlemlemekteyiz. Ç2 ve Ç3 “bon” sözcüğüne yer vererek birebir çeviri yapmış fakat Ç1 bu sözcüğe yer vermeyerek çıkarma işlemi uygulamıştır. Ç1'de “yaşasın” sözcüğünün kullanılması çevirmenin yorumlama ve ekleme stratejisinden yararlandığını göstermektedir. Bu gözlemlere dayanarak, Ç1 ve Ç2 erek dizgeye uygun olduğu için yaparak kabul edilebilir, Ç3 ise kaynak dizgeye uygun olduğu için yeterli bir çeviridir diyebiliriz.

KM	Elle n'avait pas de toilettes, pas de bijoux, rien (s.65)
Ç1	Ne tuvaleti vardı, ne de mücevherleri (s.104)
Ç2	Ne tuvaletleri, ne de mücevherleri vardı. Hiçbir şeyi yoktu (s.109)
Ç3	Ne hoş giysileri, ne de mücevherleri, hiçbir şeyi yoktu (s.141)

Ç1 ve Ç2'de “ tuvalet” sözcüğünün varlığı öykünme işlemine başvurulduğuna işaret etmektedir. Ç3 ise bu kelimeyi “hoş giysiler” olarak çevirdiği için yerileştirme stratejisini kullanmıştır. Ç1'de “rien” sözcüğüne yer verilmediğinden çıkarma işlemine başvurulmuştur. Buna göre Ç1 ve Ç2 kaynak dile daha yakın olduğundan yeterli bir çeviri iken Ç3 erek dile yakın olduğu için kabul edilebilir bir çeviridir.

KM	« Le ministre de l'instruction publique et Mme Georges Ramponneau prient M. et Mme Loisel de leur faire l'honneur de venir passer la soirée à l'hôtel du ministère, le lundi 18 janvier. » (s.66)
Ç1	<i>Eğitim Bakanı ve Bayan George Ramponneau Bakanlık Konağı'nda 18 Ocakta verilecek daveti Bay ve Bayan Loisel'in şereflemlerini rica ederler.</i> (s.104)
Ç2	“Milli Eğitim Bakanı ve Madamı Georges Ramponneau, 18 Ocak Pazartesi günü, bakanlık konağında verilecek su-vareyi şereflemlerini M. ve Madam Loisel'den rica ederler.” (s.110)
Ç3	“ Milli Eğitim Bakanı ile Madam Georges Ramponneau, 18 Ocak Pazartesi günü, Eğitim Bürosu'nda verecekleri partide, aralarında Mösyö ve Madam Loisel'i görmekten onur duyarlar.” (s.141)

Ç1 'de "Monsieur (M.) ve Madame(Mme)" ifadeleri erek dilin okuyucularının anlayacağı bir şekilde çevrilmiş ve yerileştirme stratejisi kullanılmıştır. Ç2'de çevirmen "Madamı" dediği için Madam Georges'un Milli Eğitim Bakanı olduğu anlamı çıkmaktadır. Görüldüğü kadarıyla yanlış bir çevirinin varlığı söz konusudur. Ç3 öykünme stratejisinden yararlanarak çevirmiştir. Kaynak dilde "soirée" olarak kullanılan sözcüğü Ç1 ve Ç3 standart çeviri kurallarına dikkat ederek çevirirken, Ç2'de "suvare" olarak erek dile aktarılması öykünme stratejisini hatırlatmaktadır. Ç1'de "lundi" sözcüğüne yer vermeyen çevirmen çıkarma işleminden yararlanmıştır. "Le ministre de l'instruction publique" ifadesi Ç2 ve Ç3'te birebir çevrilirken, Ç1'de eksiltme işlemine başvurulmuştur. Ç1 ve Ç2 hedef kültürde anlaşılacağı için kabul edilebilirlik ilkesine uygunken, Ç3 kaynak metne bağlı kaldığından yeterlilik ilkesine uygundur.

KM	Il n'y avait pas songé ; il balbultia : -Mais la robe avec laquelle tu vas au théâtre. Elle me semble très bien, à moi... (s.67)
Ç1	"Tiyatroya gittiğimizde giydiğin elbiseyi giyersin" diye kekeledi. "Bence çok da yakışıyor sana..." (s.105)
Ç2	"Tiyatroya giderken giydiğin robu giyersin, dedi. Zannedersen çok güzeldir o rob". (s.110)
Ç3	"Şu her zaman tiyatroya giderken giydiğin elbise niye olmasın, gerçekten de güzel..."(s.142)

Ç1 ve Ç3'te "robe" sözcüğü erek dilin okuyacağı şekilde çevrilerek yerileştirme stratejisinden yararlanılmıştır. Ç2'de ise "rob" olarak çevrilmiş olan bu ifade için öykünme işlemi kullanılmıştır. Kaynak metinde geçen "il balbultia" ifadesinin çevirisi sadece Ç1'de yer almaktadır. Ç2 ve Ç3, bu cümleyi görmezden gelerek eksiltme işlemine başvurmuşlardır. "Elle me semble très bien, à moi.". cümlesini çevirirken Ç1'de çevirmen anlam düşüklüğüne sebep olarak yorumlama ile ifade etmeyi tercih etmiştir. Ç2 ve Ç3 aynı cümleyi anlamına yakın olarak çevirmiş ve yorumlama işlemi uygulamışlardır. Buna göre, Ç1 ve Ç3 erek dilde anlaşılacağı için kabul edilebilir, Ç2 kaynak dile yakın olduğundan yeterli bir çeviridir.

KM	-Rien. Seulement je n'ai pas de toilette et par conséquent je ne peux pas aller à cette fête.
Ç1	-Hiç. Elbisem yok ve bu nedenle o davete gidemem. (s.105)
Ç2	-Tuvaletim yok. Binaenaleyh, bu suvareye gidemem. (s.110)
Ç3	-Bir şeyim yok! Yalnız şunu bil ki elbisem olmadığından partiye gidemeyeceğim. (s.142)

Ç2'de "rien" i ifade eden bir sözcük bulunmadığı için çıkarma stratejisinin uygulandığından söz edilebilir. Ç1 ve Ç3'de bu sözcüğün tam karşılığına rastlanmaktadır. "Par conséquent" bağlacını Ç2'de çevirmen "Binaenaleyh" olarak çevirerek erek dilin okurunun anlayabilmesini amaçlamıştır, yani yerileştirme stratejisini kullanmıştır. "Seulement" kelimesinin erek dildeki karşılığını sadece Ç3'te gözlemlemekteyiz ve yine aynı çeviri de "şunu bil ki" ifadesine yer vererek çevirmen ekleme ve yorumlama stratejisine başvurmuştur. Toury'nin erek (hedef) odaklı kuramına göre değerlendirmek gerekirse Ç2 kaynak metin kutbuna yakınlığından dolayı "yeterli" çeviri olarak yorumlayabiliriz. Ç1 ve Ç3 ise erek metne yakınlığından dolayı "kabul edilebilir" çeviri şeklinde yorumlanabilir.

KM	Il les ramena jusqu'à leur porte, rue des Martyrs, et ils remontèrent tristement chez eux. (s.72-73)
Ç1	Araba kendilerini Martyr Sokağı'ndaki evlerinin önüne kadar getirdi ve yorgun adımlarla dairelerine çıktılar (s.107)
Ç2	Araba, onları, Martyrs caddesindeki evlerinin kapısına kadar getirdi ve hüzünlü bir halde içeri girdiler (s.112)
Ç3	Araba onları Rue des Martyrs 'deki evlerinin kapısına kadar götürdü. Hüzünlü hüzünlü oturdukları katın merdivenlerini çıkmaya koyuldular (s.146)

Kaynak metinde geçen "rue de Martyrs" tamlaması, Ç1 ve Ç2'de standart bir yol izlenerek çevrilirken, bu ifade Ç3'te kaynak dildeki halini değiştirmeden çevrilmiştir, yani yabancılaştırma stratejisinden yararlanılmıştır. "Tristement" zarfını Ç2 ve Ç3'teki çevirmenler standartlaştırma işlemi kullanarak çevirirken, Ç1 yorumlama yoluyla çeviriye başvurmuştur. Ç3'te "remonter" fiili açıklama ve yorumlama yoluyla erek dile aktarılmıştır. Çevirmen, bu fiile karşılık olarak "oturdukları katın merdivenlerini çıkmaya koyuldular" ifadesini uygun görmüştür. Bu örneklerle dayanarak, Ç1 ve Ç2 erek dizgeye uygun olduğu için yaparak kabul edilebilir, Ç3 ise kaynak dizgeye uygun olduğu için yeterli bir çeviridir diyebiliriz.

KM	Il se dressa, éperdu : Quoi !...comment !... Ce n'est pas possible ! (s.73)
Ç1	"Ne ! Nasıl olur? Mümkün değil." (s.107)
Ç2	"Ne diyorsun! Nasıl olur? Olamaz bu!... (s.112)
Ç3	Şaşkınlıktan donup kalmış adam. "Ne? Gerdanlığı mı kaybettin? Olamaz! diye geveledi. (s.146)

Tabloda görüldüğü gibi Ç1 ve Ç2'de repliğe giriş cümlesi olan "il se dressa, éperdu" ifadesi çevirmen tarafından görmezden gelinerek erek metne aktarılmamıştır. Burada çevirmenlerin çeviri stratejilerinden çıkarma işlemine başvurduklarını söyleyebiliriz. Ç3'te söz konusu ifade yorumlama yoluyla hedef dile aktarılmıştır. Yine aynı çeviride çevirmen "geveledi" ifadesini kullanarak ekleme stratejisine başvurmuştur. Bu gözlemlere göre, Buna göre, Ç1 ve Ç2 erek dilde anlaşılacağı için kabul edilebilir, Ç3 kaynak dile yakın olduğundan yeterli bir çeviridir.

KM	-Oui, je l'ai touchée dans le vestibule du Ministère. (s.74)
Ç1	"Evet, holde elimi sürdüğümü hatırlıyorum." (s.108)
Ç2	-Evet, eminim. Bakanlığın avlusunda elimle dokunduğumu biliyorum. (s.112)
Ç3	"Tabii eminim, Eğitim Müdürlüğü'nün lobisinde üzerimde olduğunu anımsıyorum. (s.146)

Örnek tablosunda yer alan çevirilerden, Ç2 kaynak metne uygun olarak standart bir şekilde çevirmiştir. "Le vestibule" kelimesi Ç2'de "avlu" olarak çevrildiği için yerileştirme stratejisine başvurulduğunu söyleyebiliriz. Ç1 ve Ç3 bu ifadeyi "hol" ve "lobi" olarak çevirdiğinden dolayı yabancılaştırma işlemine başvurulduğu sanılsa da bu kelimeler Türkçede kullanılıyor. Her iki kelimenin de Türk Dil Kurumu sözlüğünde karşılığı var. Türkçeye yerleşmiş kelimelere yabancılaştırma diyemeyiz. Ç1'de "ministère" sözcüğünün erek dilde bir karşılığına rastlanmadığı

için çevirmenin çıkarma yoluna başvurduğu açıkça ifade edilmektedir. Bu sözcüğün Ç3'te ""Eğitim Müdürlüğü" olarak çevrilmesi yorumlama çevirisi yapıldığını göstermektedir. Buna göre, Ç2 kaynak dizgeye yakın olduğu için kabul edilebilirlik; Ç1 ve Ç3 erek dizgeye yakın olduğu için yeterlilik ilkesine uygundur.

KM	Et il sortit. Elle demeura en toilette de soirée, sans force pour se coucher, abattue sur une chaise, sans feu, sans pensée. (s.74)
Ç1	Kocası gidince yatağa gidecek gücü kalmayan Bayan Loisel üzerinde tuvaleti olduğu halde hiçbir şey düşünmeden bir sandalyeye çöktü. (s.108)
Ç2	Ve adam dışarı çıktı. Kadın, suvare tuvaleti üstünde olduğu halde, yatmak için kendinde takat bulamaksızın, ısınacak ateşi olmaksızın, bir şey düşünmeksizin sandalye üzerine çöktü. (s.112)
Ç3	Adam evden ayrıldı. Kadında kendinde yatacak gücü bulamadığı, hiçbir şey düşünecek durumda olmadığından, sırtındaki tuvaleti bile çıkarmadan bir sandalyeye çöküp öylece kalakaldı. (s.147)

Ç1'de çevirmen "sans feu " ifadesini çevirmediği için çıkarma işleminden yararlanmıştı. Ç2, "sans force" kelimelerini "takat bulmaksızın" olarak çevirdiği için yerleştirme stratejisini kullanmayı uygun görmüştür. Ç3'te ise "elle demeura en toilette de soirée" cümlesinin "sans pensée" ifadesinden sonra gelmesinden dolayı yer değiştirme yöntemi kullanılmıştır. Tüm bu işlemlerin yanı sıra, üç çeviride de metin bağlamında bir uyarılma işlemine başvurulduğunu görüyoruz. Bu bağlamda, Ç2 ve Ç3 kaynak dile bağlı kaldığı için yeterlilik ilkesini amaçlarken, Ç1, erek dile yakınlığından dolayı kabul edilebilir bir çeviriyi hedeflemiştir.

KM	Il emprunta, demandant mille francs à l'un, cinq cents à l'autre, cinq louis par-ci, trois louis par-là (s.76).
Ç1	Parayı birinden bin, birinden beş yüz frank, bir diğerinden beş louis, ötekinden üç louis isteyerek denkleştirmişti. (s.109)
Ç2	Birinden bin, diğerinden beşyüz frank, ötekinden beş, berikinden üç louis isteyerek borçlandı. (s.113)
Ç3	Bir kişiden bin frank, bir başkasından beş yüz frank, şundan beş louis, bundan üç louis alarak her gittiği yerde para topladı (s.148)

Fransız bozuk para birimi veya Fransız altını anlamına gelen aynı "louis" sözcüğü, araştırmamız kapsamında incelediğimiz üç çeviride de kaynak metindeki hali ile çevrilmiştir. Bu konuyla ilgili söz konusu üç çevirmen de yabancılaştırma stratejisini kullanmayı hedeflemiştir. Eğer bu kelime "kuruş" olarak çevrilmiş olsaydı yerleştirme yönteminden bahsediyor olacaktık. Toury'nin erek (hedef) odaklı kuramına göre değerlendirirsek "louis" olarak çeviren üç çeviri de kaynak metin kutbuna yakınlığından dolayı "yeterli" çeviri olarak yorumlanabilir. Çevirmenler "kuruş" şeklinde çevirmiş olsaydı erek metne yakınlığından dolayı "kabul edilebilir" olarak tanımlanacaktı.

KM	Elle songeait aux grands salons vêtus de soie ancienne, aux meubles fins portant des bibelots inestimables, et aux petits salons coquets, parfumés, faits pour la causerie de cinq heures avec les amis les plus intimes, les hommes connus (s.64)
Ç1	Kadın eski brokarlarla döşeli büyük salonlar, paha biçilmez öteberiyi barındıran zarif dolaplar, en yakın dostlarla, bütün kadınların ilgilerini çekmek için yarıştığı erkeklerle sohbetler için düzenlenmiş, koketçe parfümlenmiş odalar hayal ediyordu (103)
Ç2	Eski stil ipeklerle döşenmiş büyük salonları, üzerinde paha biçilmez biblolar bulunan möble-leri ve en samimi dostlarla bütün kadınların alakalandıkları ve gözlerine girmek istedikleri o şöhretli erkeklerle birlikte saat beş sohbeti için kokulu ve koketçesine hazırlanmış küçük salonları düşünüyordu (109)
Ç3	Aklından eski tür ipek perdeli, kocaman kocaman konuk odaları, benzeri olmayan süslerle donatılmış güzel masalar geçiriyordu. Güzel kokular saçan, koketçe döşenmiş özel oturma odalarında, her kadının hayal edeceği, hoş, seçkin erkeklerle, yakın dostlarla öğle sonrası sohbetleri yapmak en büyük arzusuydu (140).

Kaynak metinde “soie ancienne” olarak kullanılan sıfat tamlaması Ç1’de “brokar” olarak çevrilerek öykünme stratejisi kullanılmıştır. Çünkü bu kelime Fransızca ‘da “brocart” şeklinde ifade edilmektedir. Çevirmen “eski ipek” olarak çevirmek yerine “brokar” ifadesini kullanmayı hedeflemiştir. Söz konusu üç çeviride de “meubles fins portant des bibelots inestimables” cümlesi, çevirmenler tarafından farklı yorumlanarak çevrilmiştir. Bu cümlede geçen “bibelot” sözcüğü Ç1’de öteberi (yorumlama), Ç2’de biblo (öykünme) ve Ç3’te süs (genelleme) olarak çevrilmiştir. Ç2’de “möble” kullanımı bizlere öykünme stratejisini hatırlatmaktadır. Tabloda örnekleri yer alan üç çeviride de kullanılan “koketçe” kelimesinde öykünme işlemine başvurulduğu gözlemlenmiştir. Bunlardan yola çıkarak, Ç3 hedef kültürde anlaşılacağı için kabul edilebilirlik ilkesine uygunken, Ç1 ve Ç2’ de kaynak kültüre daha çok bağlı kalındığından yeterlilik ilkesine uygundur.

KM	Elle lava la vaisselle, usant ses ongles roses sur les poteries grasses et le fond de casseroles. (s.78)
Ç1	Bulaşıkları yıkıyor, pembe tırnaklarıyla yağlı tencelerin ve tavalara diplerini kazıyordu (s.109)
Ç2	Çamaşır yıkadı. Yağlı kaplar, kirli tencere dipleri üzerinde pembe tırnaklarını yıpratı. (s.113)
Ç3	Yemeklerden sonra bulaşık yıkıyor, yağlı tabakları ve kapları ova ova pembe tırnak cilasının kökünü kazıyordu. (s.149)

“Bulaşık” anlamına gelen “ la vaisselle” kelimesi, Ç2’deki çevirmen tarafından yanlış anlaşılacak “çamaşır” olarak çevrilmiştir. Bu durumda bu çeviride yanlış anlama ve değiştirme işlemi söz konusudur diyebiliriz. Buna benzer olarak, Ç3’te “tencere ve tava” anlamına gelen “poterie” ve “casserole” sözcükleri “tabaklar” ve “kaplar” olarak ifade edildiği için yine bir yanlış anlama ve değiştirme yöntemine başvurulmuştur. Diğer yandan, Ç3’te çevirmenin bu şekilde çevirerek genelleme yaptığını ifade edebiliriz. Buna göre, Ç1 yeterlilik ilkesine uygunken, Ç2 ve Ç3 kabul edilebilirlik ilkesine uygundur.

Sonuç

Çalışmamızda, dünya öykücülüğünün tanınmış isimlerinden biri olan Maupassant'ın bir öyküsünün erek kültüre aktarılırken çevirmenler tarafından kullanılan çeviri stratejilerini örnekler vererek ele almaya çalıştık. Bunu yaparken de Toury'nin Erek Odaklı Çeviri Kuramı'nı araştırmamızın yol haritası olarak belirledik.

İncelememiz kapsamında olan çevirilerden Ç2, 1970 yılına ait bir çeviri olduğu için, ait olduğu dönemin dil özelliklerini yansıtmaktadır. Binaenaleyh, bedbah, mütaala, kafi, harikulade vb. ağır ifadeli kelimelerin kullanımına çok sık rastlamaktayız. Bununla birlikte yazım yanlışları ve anlatım bozuklukları da dikkatimizi çeken konular arasında yer aldı. Ç1 ve Ç3 daha çok 2000'li yıllara yakın ve sonrasında yapılan çeviriler olduğundan, daha standart, günümüzde anlaşılması kolay ifadeleri içermektedir.

Araştırmamız kapsamında ele alınan çevirilerde kullanılan stratejileri özetlemek gerekirse: Ç1'de yerileştirme, uyarlama, yorumlama, ekleme ve çıkarma yöntemleri, Ç2'de yanlış anlama, öykünme, yabancılaştırma, yerileştirme işlemleri, Ç3'te sözcüğü sözcüğüne, standartlaştırma ve açıklama stratejileri gözlenmektedir. Çalışmamız için seçtiğimiz üç çeviri kaynak dizge metinlerine daha uygun çevrildiği için Toury'nin yeterlilik ilkesine daha uygun olduğu kanaatindeyiz.

Toury'nin değindiği normals süreçlerden bahsedecek olursak, Ç1 ve Ç2'de çevirmenlerin bir önsöz ve not kısmına ekledikleri kısa bilgiler bulunmamaktadır. Ç3'te ise çevirmen öncelikle yazarla ilgili genel bilgiler verdikten sonra ele aldığı öyküleri seçme nedenini belirtiyor. Çevirmen kitaba ayrıca Maupassant'ı tanıyan kişilerin tanıklıklarını içeren "Belgeler" bölümünü ekliyor. Bunun yanı sıra, yazarın yaşamı ve yapıtlarının yazılış yıllarını içeren kronolojik bir tabloya yer veriliyor. Bir de söz konusu yazarın daha önce Türkçe'ye çevrilmiş yapıtlarına ilişkin bir kaynakça yer alıyor. Bu bilgiler ışığında, Toury'nin belirttiği normals süreçlerle karşılaşmak Ç3'te mümkün olmuştur. Diğer iki çeviride, çeviri süreciyle alakalı herhangi bir önsöz veya not bulunmamasından dolayı, normals süreçlerden bahsetme olasılığı ortadan kalkmıştır.

Kaynakça

- Büyükaslan, A. (2003). Maupassant'ın 'Korku' Adlı Öyküsünde Korku, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi Dergisi, Sayı 10, s.301-315.
- Ece, A. (2007). Erek-Odaklı Kuram, Skopos Kuramı Ve Bağıntı Kuramı Bağlamında Çeviri Eğitimi, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, Cilt 26 , Sayı 26, s.49 – 58.
- Gürçağlar, T., Ş. (2011). Çevirinin ABC'si, Say Yayınları, İstanbul.
- Kızılcım, Y. (2008), Guy De Maupassant Ve Ömer Seyfettin'de Öyküleme Teknikleri, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, Atatürk Üniversitesi, Sayı18, s.217-2018.
- Maupassant, G. (1998). Gerdanlık ve Diğer Öyküler, Epsilon yayınları, İstanbul (çev. Mehmet Harmancı).
- Maupassant, G. (2005) Madam Tellier'nin Evi, Bordo Siyah Klasik Yayınlar, İstanbul (çev.Serdar Rıfat Kırkoğlu)
- Maupassant, G. (1970), Seçilmiş Hikayeler, İnkılap ve Aka Kitabevleri , İstanbul (çev. Ferid Namık Hansoy)

- Maupassant, G. Contes du jour et de la nuit, La Bibliothèque électronique du Québec. Collection À tous les vents. Volume 415 : version 1.01.
- Rifat, M. (2004). Çeviri Seçkisi 2 Çeviri(Bilim) Nedir?, Başkasının Bakışı. İstanbul: Dünya Yayıncılık.
- Stolze, R.(2013). Çeviri Kuramları Giriş, (çev. Emra Durukan) 6. Baskıdan çeviri, Değişim Yayınları, İstanbul.
- Toury, G. (1980). In Search of a Theory of Translation, Tel Aviv: Tel-Aviv University.
- Uçan, H. (2002). "Kısa Öyküye Kuramsal Bir Yaklaşım Denemesi." İlmî Araştırmalar: Dil, Edebiyat, Tarih İncelemeleri, 14 - 197-207.
- Ünsal, G. (2017). Çeviri eleştirisi açısından çeviri metin inceleme çalışması ASEAD cilt 4 sayı 11 yıl 2017, s 243-253
- Yalçın, P. (2015), Çeviri Stratejileri Kuram Ve Uygulama. Ankara: Grafiker Yayınları
- Yazıcı, M. (2005). Çeviribilimin Temel Kavram ve Kuramları, İstanbul: Multilingual Yabancı Dil Yayınları.
- Yazıcı, M. (2007). Yazılı Çeviri Edinci. İstanbul: Multilingual.
- Zeytinkaya, D. (2016). Gideon Toury'nin Ere Odaklı Kuramı Işığında Bedrettin Tuncel'in İnsandan Kaçan Başlıklı Çevirisi, RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi, Nisan özel sayı 1, s.35-47.